

Der findes faktisk elevråd ved de fleste private seminarier, men om en i loven fastsat regel om deres oprettelse eller om faste regler for deres funktion kan der næppe være tale. Dog er det en selvfølge, at Seminarieelevernes Landsråd må være et udtryk ikke alene for statsseminarier, men også for privatseminariers elever, og at disse skolars elevråd, hvis de findes, derfor også må være med til at vælge landsrådet.

Når disse betingelser er opfyldt, vil seminariet blive anerkendt for 6 år ad gangen og få ret til at afholde lærereksamen med samme rettigheder som statsseminarierne.

Det af mindretallet (*Willy Andersen, Barfod, Bjørneboe, Bomholt, Disa Christjansen, Mathilde Hansen, G. Hasselriis, Niels Nielsen, Inger Merete Nordentoft, Paaskesen*) stillede ændringsforslag svarer til det ad § 27 stillede, og de af et andet mindretal (*Egebæk og Utoft Sørensen*) til § 27 gjorte bemærkninger gælder også her.

Til § 33.

Denne bestemmelse svarer ganske til bestemmelsen i lov af 15. april 1930 § 16.

Til § 34.

Heri fastslås den allerede i praksis bestående regel, at privatseminariernes elever har samme adgang til statsunderstøttelse som eleverne ved statsseminarierne, samt desuden adgang til en særlig understøttelse til hjælp til dækning af privatseminariernes skolepenge.

AFSNIT IV.

Videregående læreruddannelse.

Til § 35.

Lærerhøjskolens forhold har tidligere været genstand for behandling i et af undervisningsministeriet i 1942 nedsat udvalg, hvis betænkning fremkom i september 1943. De heri fremsatte forslag kunne imidlertid ikke fremmes under departementschefstyret, og senere har der ikke været særlig anledning til at genoptage sagen. Nærværende kommission har efter sit kommissorium og sin sammensætning ikke ment at kunne indlade sig på en dyberegående behandling af alle de problemer, der i udvalgsbetænkningen fra 1943 og senere ved henvendelser til undervisningsministeriet fra lærerhøjskolens rektor og Danmarks Lærerforening er rejst vedrørende lærerhøjskolen. Man har derfor foreslået, at der nedsættes et særligt udvalg til behandling af lærerhøjskolens forhold, men man har dog fundet, at lærerhøjskolen også i den fremtidige læreruddannelse vil få en så central plads, at det vil være rimeligt allerede i nærværende lov at lovfæste dens eksistens og ikke blot som den hidtil gældende lovgivning — seminarieloven af 1930 § 17 — forudsætningsvis regne med lærerhøjskolen som bestående. Man foreslår derfor ved bestemmelsen i § 35, stk. 1, fastslået, at lærerhøjskolen er statens højskole for den videre uddannelse af folkeskolens lærere, og mener herved at have åbnet mulighed for under lærerhøjskolen at samle al af staten arrangeret videregående læreruddannelse, hvorved man specielt har haft statens tegnelærerkursus, håndarbejds-kursus og sløjdlærerkursus, der hidtil har